

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0434

Jaefinantsteenuseid käsitlev roheline raamat

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2016. aasta resolutsioon jaefinantsteenuseid käsitleva rohelse raamatu kohta (2016/2056(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 11. mai 1999. aasta teatist „Finantsturgude raamistiku rakendamine: tegevuskava“ (finantsteenuste tegevuskava) (COM(1999)0232),
- võttes arvesse komisjoni 31. jaanuari 2007. aasta teatist „Jaepangandussektori uurimine vastavalt määruse 1/2003 artiklile 17 – Lõpparuanne“ (COM(2007)0033),
- võttes arvesse komisjoni 30. aprilli 2007. aasta rohelist raamatut jaefinantsteenuste kohta ühtsel turul (COM(2007)0226),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001²,
- võttes arvesse komisjoni 11. jaanuari 2012. aasta rohelist raamatut „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamine“ (COM(2011)0941),
- võttes arvesse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve 2014. aasta aruannet hinnavõrdluse veebisaitidega seotud heade tavade kohta,
- võttes arvesse 2016. aasta aprilli arvamust, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitas ELi institutsioonidele tööandjapensioni kogumisasutuste riskihindamise ja läbipaistvuse ühtse raamistiku kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi

¹ ELT L 133, 22.5.2008, lk 66.

² ELT L 266, 9.10.2009, lk 11.

- 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL²,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrust (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ³,
 - võttes arvesse direktiivi 2009/65/EÜ, mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiviga 2014/91/EL, millega muudetakse direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta seoses deponooriumi ülesannete, tasustamispoliitika ja karistustega⁴,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta⁵,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrust (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente⁶,
 - võttes arvesse komisjoni 8. augusti 2014. aasta aruannet Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi toimimise kohta (COM(2014)0509),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrust (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta⁷,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta⁸,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/97, mis käsitleb kindlustustoodete turustamist (uuesti sõnastatud)⁹,
 - võttes arvesse oma 26. mai 2016. aasta resolutsiooni virtuaalväeringute kohta¹⁰,

¹ ELT L 60, 28.2.2014, lk 34.

² ELT L 173, 12.6.2014, lk 349.

³ ELT L 257, 28.8.2014, lk 73.

⁴ ELT L 257, 28.8.2014, lk 186.

⁵ ELT L 257, 28.8.2014, lk 214.

⁶ ELT L 352, 9.12.2014, lk 1.

⁷ ELT L 123, 19.5.2015, lk 1.

⁸ ELT L 337, 23.12.2015, lk 35.

⁹ ELT L 26, 2.2.2016, lk 19.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0228.

- võttes arvesse komisjoni 10. detsembri 2015. aasta rohelist raamatut jaefinantsteenuste kohta „Paremad tooted, suurem valik ja rohkem võimalusi tarbijatele ja ettevõtjatele“ (COM(2015)0630),
 - võttes arvesse 21. märtsi 2016. aasta vastust, mille Euroopa Pangandusjärelevalve esitas jaefinantsteenuseid käsitleva komisjoni rohelse raamatu kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamust (A8-0294/2016),
- A. arvestades, et ELi jaefinantsteenuste turg on endiselt pigem arengus maha jäänud ja väga killustunud, sest näiteks piiriüleseid tehinguid tehakse vähe, mistõttu on vaja tõhusalt tegutseda, et kasutada ühtse turu võimalused täielikult ära ja soodustada lõppkasutajate huvides uuendustegevust;
- B. arvestades, et jaefinantsteenuste turgudel toimuv, mida iseloomustab ühelt poolt suhteliselt suur kontsentratsioon ja teisest küljest ebapiisav konkurents, võib viia piiratud valikuni ja väikse kulutõhususeni ning tekitada liikmesriikide vahel suuri erinevusi; arvestades, et hargmaistel ettevõtjatel, kel on filiaale paljudes liikmesriikides, on neid takistusi lihtsam vältida kui väikestel ettevõtjatel;
- C. arvestades, et Euroopa jaefinantsteenuste turg oleks toimiv ainult sel juhul, kui see annaks tarbijatele tegelikku lisaväärtust, tagades tõhusa konkurentsi, juurdepääsu ja tarbijakaitse, eelkõige seoses toodetega, mida on majandusel osalemiseks vaja;
- D. arvestades, et ELi tasandil jaefinantsteenuste turu edasine arendamine asjakohase õigusraamistiku abil, mis hõlmab vajaliku tarbijakaitse kehtestamist, mitte ainult ei hõlbustaks olulist ja viljakat piiriülest tegevust, vaid võib ka luua riiklikul tasandil paremad võimalused konkurentsi suurendamiseks; arvestades, et toimiv Euroopa jaefinantsteenuste siseturg kätkeb suurt potentsiaali pakkuda tarbijatele paremaid finantsteenuseid ja -tooteid, suuremat valikut, finantsteenuste ja -toodete paremat kättesaadavust ning madalamaid hindu; arvestades, et hinnakonkurentsi mõju on sektoriti ja tooteti erinev;
- E. arvestades, et rohelistes raamatus käsitletakse peamiselt piiriüleseid teenuseid vajavatele kodanikele mõeldud finantsteenuseid; arvestades, et ka kõigi uute esitatavate ettepanekute puhul tuleks mõelda kõigile ELi tarbijatele, sest jaefinantsteenuste turg peab toimima kõigi jaoks;
- F. arvestades, et jaefinantsteenuste alast uuendustegevust takistavate tõkete kaotamisel ja olemasolevate kaitsemeetmete piiramisel peaksime jääma sihikindlaks; arvestades, et tänu toimivale ühtsele turule saab ELis atraktiivne uuenduslike finantsteenuste keskus;
- G. arvestades, et digiteerimise ja finantstehnoloogiaalase innovatsiooni põhjustatud kiirete muutuste abil ei ole hoolika juhtimise korral võimalik mitte ainult luua tarbijate jaoks uusi ja sageli ka paremaid finantstooteid ning suurendada muu hulgas tehingukulude vähendamise ja rahastamisvõimaluste parandamise kaudu finantsteenuste kättesaadavust, vaid sellega kaasnevad ka olulised lahendamist vajavad probleemid turvalisuse, andmekaitse, tarbijakaitse, maksustamise, ausa

konkurentsi ja finantsstabiilsuse valdkonnas, millele tuleks tarbijatele võimalikult suure kasu tagamiseks suurt tähelepanu pöörata;

- H. arvestades, et kuna paljud teenused muutuvad veebipõhiseks, tuleb tagada, et keegi ei jää kasutusvõimaluseta ja vajaduse korral võimaldatakse majandusliku tõrjutuse vältimiseks teenustele juurdepääsu ka mittedigitaalsete kanalite kaudu;
 - I. arvestades, et kõik pingutused, mida ELi jaefinantsteenuste turu tugevdamiseks tehakse, tuleks koordineerida digitaalse ühtse turu, kapitaliturgude liidu ja ühtse turu strateegia tegevuskavaga, ning nende pingutuste üldeesmärk peaks olema suurendada töökohtade loomist, jätkusuutlikku majanduskasvu, finantsstabiilsust ja tarbijate rolli Euroopa majanduses;
 - J. rõhutab, et Euroopa jaefinantsteenuste turg peab VKEdele kasu tooma nii pakkumise kui ka nõudluse seisukohast; pakkumise osas tähendab see seda, et tuleb suurendada VKEde rahastamisvõimalusi; nõudluse osas tähendab see seda, et piiriülestele turgudele pääsemine tuleb VKEdele lihtsamaks teha;
 - K. arvestades, et siseturu lõplik väljakujundamine on oluline nii tarbijate jaoks kui ka selleks, et anda Euroopa finantstehnoloogiaettevõtetele võimalus saada tavapäraste turul tegutsejatega konkureerimiseks siseturust kasu, et pakkuda uuenduslikke tarbijasõbralikke lahendusi ja luua kõikjal ELis töökohti;
 - L. arvestades, et mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ning keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjad on Euroopa majanduse alustalaks ning tekitavad tööhõivet ja majanduskasvu; arvestades, et kõik Euroopa õigusaktid ja algatused peavad olema kohandatud nende ettevõtjate omadustele;
 - M. arvestades, et Euroopa siseturu lõplik väljakujundamine on tarbijate ja ettevõtete jaoks ülioluline, ning arvestades, et uuendusmeelsed uued turul tegutsejad on alustamas olemasolevatele teenustele alternatiivide pakkumist;
1. väljendab jaefinantsteenuseid (sh ka kindlustus) käsitleva komisjoni roheline raamatu ning sellega seoses seni toimunud elava ja viljaka arutelu üle heameelt; peab kiiduväärseks ka roheline raamatu üle peetud avalikku konsultatsiooni, tänu millele on asjaosalised saanud oma konkreetse olukorra ja/või sektori põhjal arvamust avaldada; rõhutab, et kuna see puudutab erinevaid turul tegutsejaid ja tooteid, oleks jaefinantsteenuste ühtne käsitus halb lahendus;
 2. on seisukohal, et digiteerimine loob tarbijatele, investoritele, VKEdele ja muudele äriühingutele konkurentsi, piiriülese tegevuse ja uuendustegevuse mõttes pidevalt uusi lahendusi; rõhutab, et toimiva Euroopa jaefinantsteenuste turu loomiseks digiteerimisest üksi ei piisa; märgib, et paljusid takistusi, nagu eri maksu-, sotsiaal-, kohtu-, tervishoiu-, lepingu- ja tarbijakaitsesüsteemid ning eri keeled ja kultuurid, ei ole võimalik ületada ainult digiteerimise abil;
 3. on seisukohal, et roheline raamatu algatus esitati õigel ajal, eelkõige arvestades vajadust tegutseda ennetavalt kõigis poliitikakujundamise etappides, et reageerida sellisel uuenduslikul ja kiiresti muutuval turul toimuvale tõhusalt ja asjakohaselt;
 4. on seisukohal, et selleks, et muuta tooted eri liikmesriikide turgudel ja eelkõige kindlustussektoris lihtsamini võrreldavaks, tuleb õigusaktid lihtsamaks muuta, mida

hõlbustab liiga keerulistest toodetest ja teenustest loobumise innustamine;

5. juhib tähelepanu sellele, et suur hulk jaefinantsteenuste ühtset turgu puudutavaid ELi õigusakte, nagu teine makseteenuste direktiiv, mitmepoolsete vahendustasude määrus, maksekontode direktiiv, rahapesuvastane direktiiv, hüpoteekkrediidi direktiiv ja kindlustustoodete turustamise direktiiv, on juba vastu võetud; palub komisjonil hoolikalt jälgida nende õigusaktide ülevõtmist ja rakendamist, vältides kordumist ja kattumist;
6. rõhutab, et jaefinantsteenuste turul tuleb soodustada positiivset arengut, luues konkurentsikeskkonna ja tagades eeskirjadega, mis on tehnoloogia ja ärimudeli osas võimalikult neutraalsed, kõigile sidusrühmadele, sh nii turul juba tegutsevatele kui ka uutele sisenejatele, pidevalt võrdsed võimalused; juhib tähelepanu sellele, et muu hulgas on see vajalik ka idufirmade ning uute ja uuendusmeelsete VKEde kasvu toetamiseks;
7. palub komisjonil tagada, et kõigi ühesuguste teenuste suhtes kohaldataks eelkõige uute jaefinantsteenuste osutajate turuletulekul konkurentsimoonutuste vältimiseks samu eeskirju; rõhutab, et need eeskirjad ei tohi uuendustegevust pidurdada; rõhutab, et turu integreerumist võiks soodustada see, kui luua kontaktpunktid, mille kaudu on sidusrühmadel võimalik teada anda ELi tegevusloa andmise sätete õigusvastasest kohaldamisest;
8. märgib, et 2016. aasta esimese kvartalis rahastati finantstehnoloogiat Euroopas ainult 348 miljoni USA dollari väärtuses, kuid Põhja-Ameerikas 1,8 miljardi USA dollari ja Hiinas 2,6 miljardi USA dollari väärtuses, mis näitab, et selleks, et Euroopast saaks juhtiv uuendustegevuse turg, tuleb kiiresti muuta suhtumist ning vaja on tehnoloogia arengut arvesse võtvaid õigusakte; rõhutab, et toimiv ühtne jaefinantsteenuste turg, kus kõigile uutele turule sisenejatele on tagatud võrdsed võimalused, teeb EList atraktiivse uuenduslike finantsteenuste keskuse ning tagab tarbijatele madalama hinnaga suurema ja parema valiku; rõhutab, et kuigi murrangulised tehnoloogiad tekitavad õigusliku reguleerimise probleeme, kujutavad need endast samas sageli ka lõpptarbijatele kasulikke suurepäraseid uuendusvõimalusi ning soodustavad majanduskasvu ja tööhõivet;
9. rõhutab eelkõige selleks, et suurendada tarbijate usaldust ja rahulolu, et rohelise raamatu algatus on võimalik tulemuslikult ellu viia ainult siis, kui selle peamine eesmärk on luua ELis turg, kus hästikaitstud tarbijatel on võrdsed võimalused ja võrdne juurdepääs läbipaistvatele, üheselt mõistetavatele ja kulutõhusatele toodetele; märgib, kui väärtuslik on tarbijatele lihtsate, turvaliste ja standardiseeritud toodete pakkumine; palub Euroopa järelevalveasutustel korrapäraselt hinnata, kuidas mõjutab jaefinantsteenuste hindu ja konkurentsi seosmüük; kutsub komisjoni üles kehtestama finantstoodete jaoks lihtsat, teostatavat ja turvalist raamistikku; kutsub komisjoni ühtlasi üles uurima, kas enimkasutatavate ELi finantstoodete jaoks oleks põhimaksekonto ja üleeuroopalise pensionitoodete mudeli alusel võimalik luua standardiseeritud vaikevalikute ühtlustatud õigusraamistik;
10. rõhutab, et rohelise raamatu alusel esitatavad ettepanekud peavad olema kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega;
11. tuletab meelde, et kõigi rohelisel raamatul põhinevate algatustega tuleks tõhustada

rahvusvahelist võitlust maksupettuse, maksustamise vältimise, maksudest kõrvalehoidumise ja rahapesu vastu ning teha muu hulgas suuremaid pingutusi maksukohustuslasena registreerimise ühtse numbri väljatöötamiseks;

12. märgib, et jaefinantstooted muutuvad üha keerulisemaks; rõhutab, et tuleb välja töötada algatused ja vahendid, mis suurendavad konkurentsi ja võimaldavad tarbijatel valida kättesaadavate toodete hulgast välja ohutud, säästvad ja lihtsad tooted ning tooteid võrrelda; toetab selliseid algatusi nagu vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjate (eurofondide) jaoks välja töötatud investeringute põhiteabedokument ning kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) puhul kasutatav põhiteabedokument; rõhutab, et neid teavituse mehhanisme tuleb kohandada vastavalt digivaldkonnas valitsevatele tegelikele oludele; on seisukohal, et selleks, et jaeinvestoritel oleks võimalik õigesti hinnata riske, mis üldsusele pakutavate või kauplemisele lubatud väärtpaberitega kaasnevad, peaks prospekti kokkuvõtte olema kooskõlas kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) puhul kasutatava põhiteabedokumendiga;
13. tuletab meelde muutusi, mis pangandussektori õigusraamistikus hiljuti toimusid, eelkõige pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi ning hoiuste tagamise skeemi direktiivi; tuletab meelde, et hiljuti kehtestatud kriisilahenduskorra tõttu on jaeinvestoritele hakatud pakkuma teatavaid instrumente, mille puhul on kahju saamise oht suurem; rõhutab, et tarbijatele tuleb anda täielik teave selle kohta, milline mõju uutel eeskirjadel on, eelkõige sel juhul, kui tarbijate hoiuseid või investeringuid võidakse kasutada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamiseks; palub komisjonil kontrollida, kas liikmesriigid kohaldavad hoiuste tagamise skeemi direktiivi õigesti; juhib tähelepanu sellele, et selliste instrumentide müük jaeinvestoritele, mille puhul on kohustus ja nõudeõigus võimalik teisendada, tekitab nii asjakohase tarbijakaitse kui ka kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise praktilise läbiviimise tagamise tõttu palju probleeme, ja palub komisjonil seetõttu uurida võimalusi selle tava keelustamiseks;
14. märgib, et Euroopa jaefinantsteenuste turg saab toimida ainult siis, kui kogu ELis on tarbijad kaitstud ühesuguste õigussätetega; rõhutab, et FIN-NETi finantsvaidluste lahendamise võrgustikku tuleb ajakohastada ja edendada;
15. märgib, et kindlustuse tagamise skeemi puudumine teatavates liikmesriikides võib vähendada tarbijate usaldust, ja palub komisjonil kaaluda õigusakti koostamist kindlustuse tagamise skeemi katte kohustuslikuks muutmise kohta;
16. rõhutab, et alati tuleks mõelda finantsalase kaasamise võimalusele, ja et tuleks võtta meetmeid, millega tagada, et kõigil tarbijatel on võimalik vähemalt kõige põhilisemaid finantsteenusteid kasutada majandusliku tõrjutuse vältimiseks ka mittedigitaalsete kanalite kaudu;
17. on seisukohal, et finantssektoris toimuvad struktuursed muutused, mis ulatuvad finantstehnoloogia ettevõtete loomisest ühinemiste ja ülevõtmisteni ning mille tõttu võidakse vähendada töötajate arvu ja sulgeda filiaale, peavad toimuma nii, et teenuste kvaliteet kõige kaitsetumate inimeste, eelkõige eakate ning maal või hõredalt asustatud piirkondades elavate inimeste jaoks ei halveneks;
18. rõhutab, et finantsalased teadmised on väga olulised, sest need kaitsevad tarbijaid ja

annavad neile suurema mõjuvõimu; nõuab, et sõltumatu finantsalase koolituse võimalusi suurendataks ja lihtsustataks, ning rõhutab, et tarbijate teadlikkust investeerimisvõimalustest tuleb suurendada;

19. märgib, et digiteerimisel võib ühest küljest olla jaeinvestorite jaoks kasulikke aspekte, sest tooteid on lihtsam omavahel võrrelda, piiriüleste investeringute tegemiseks on paremad ja lihtsamad võimalused, teenuseosutajate vahel valitseb õiglasem konkurents, registreerimine ja maksete tegemine toimub kiiremini ja lihtsamalt ning seetõttu on ka tehingukulud väiksemad, kuid see võib ka tekitada probleeme, mida ei saa tähelepanuta jätta, nagu põhimõtte „tunne oma klienti“ järgimine ning rahapesuvastaste (rahapesuvastase direktiivi) ja andmekaitsealaste täitmise ning ohud, mis tulenevad näiteks tsentraliseeritud süsteemide kaitsetusest küberrünnakute vastu; nõuab, et tehtaks kindlaks ja jälgitaks, millised suundumused finantsturgudel praegu ja edaspidi valitsevad ning millised eelised ja ohud sellega kaasnevad, võttes võrdlusaluseks suundumuste tõenäolise mõju jaeinvestoritele;
20. märgib, et finantsteenuste osutajad kasutavad, eelkõige krediidi- ja kindlustussektoris, tarbijate kohta eri allikatest kogutud finants- ja muid andmeid üha rohkematel eesmärkidel; rõhutab, et isikuandmete ja suurandmete kasutamisel peaksid finantsteenuste osutajad järgima ELi andmekaitsealaseid õigusakte ning piirduma rangelt ainult sellega, mis on vajalik tarbijatele teenuse osutamiseks ja kasu tagamiseks; sellega seoses tuleks väga tähelepanelikult jälgida kindlustusvaldkonnas suurandmete põhjustatud riskide jagamise lõppemist;
21. rõhutab, et võimalus võtta sularahaautomaadist raha on oluline avalik teenus, mille osutamisel ei tohi esineda diskrimineerimist ega ebaõiglasi võtteid ning seetõttu ei tohi sellega kaasneda ka liiga suuri kulusid;
22. rõhutab, et tarbijate usaldust finantsteenuste vastu tuleb suurendada, sest see on endiselt väike, eelkõige selliste finantstoodete puhul, millega kaasneb suur vääringu konverteerimise risk, ning kutsub komisjoni üles tagama, et kehtivaid finantskirjaoskuse ja -teadlikkuse meetmeid rakendatakse täies mahus ning et vajaduse korral võetakse lisameetmeid, millega antakse tarbijatele teadlike otsuste tegemiseks rohkem mõjuvõimu, suurendatakse nende toodete läbipaistvust ning kaotatakse teenuseosutaja vahetamisega seotud tõkked ja sellega või tootest loobumisega seotud põhjendamatud kulud; rõhutab, et enne lepingu sõlmimist tuleks krediidi, laenu või hüpoteegi hindamise raames anda tarbijatele alati Euroopa standardinfo teabeleht ja Euroopa tarbijakrediidi standardinfo teabeleht;
23. märgib, et töötajatel, kes finantseerimisasutustes ja finantsteenuste osutajate juures suhtlevad tarbijatega, on väga oluline osa selles, et jaeteenused muutuksid ELis kättesaadavaks kõigile ühiskonnarühmadele ja tarbijatele; juhib tähelepanu sellele, et sellistele töötajatele tuleks üldjuhul võimaldada koolitust ja aega, mida neil on oma klientide korrektseks teenindamiseks vaja, neile ei tohiks seada müügieesmärke ega motiveerida neid viisil, mis võiks nende nõuandeid kallutada või moonutada, ning nad peaksid kooskõlas finantsinstrumentide turgude teise direktiivi tarbijakaitsealaste tegusema alati tarbijate huvides;
24. rõhutab, et võimalus saada mõistliku hinna eest sõltumatut nõu on läbimõeldud investeerimisotsuste tegemisel kõige olulisem; rõhutab, et nõustamistegevuse parandamiseks on eelkõige vaja suurendada standardiseeritud jaeinvesteerimistoodete

valikut ja koostada nii keeruliste kui ka lihtsate toodete jaoks investoritele mõeldud sisukad teabedokumendid;

25. märgib, et kuigi selle järele on nõudlus, on praegu puudus mõistliku hinnaga sihipärasest finantsnõustamisest, mille ulatus võiks olla väiksem kui finantsinstrumentide turgude direktiivis sätestatud investeerimisenõustamine; võtab teatavaks liikmesriikides sellise vahendusteenuse loomiseks korraldatud arutelud ja tehtud algatused; kutsub komisjoni, liikmesriike ja turuosalisi üles tegema sellega seoses kindlaks head tavad ja algatused ning neid uurima ja järgima;
26. juhib tähelepanu sellele, et finantsinstrumentide turgude teise direktiivi rakendamisel on liikmesriikides esinenud puudusi, mille tagajärjel on vahendajad pidanud sageli koostama töömahukaid aruandeid, mis aga tarbijakaitset tulemuslikult ei paranda ja mis läheb nimetatud direktiivi kohaldamisalast kaugemale; nõuab, et sellest tehtaks edaspidiseks järeldused;
27. rõhutab, et jaepangandusel on kõige olulisem osa selles, et rahapoliitikingimused kantakse turule, eelkõige tarbijatele korrektelt üle; rõhutab, et tarbijate pikaajaliste säästude soodustamiseks on väga oluline asjakohase rahapoliitilise keskkonna olemasolu;
28. rõhutab, et selleks, et jaefinantsteenuste ühtne turg oleks tõhus ja dünaamiline, ei tohiks eurot kasutavate ja mittekasutavate liikmesriikide vahel olla tarbetuid ega ebaõiglasi erinevusi;
29. on veendunud, et kui eranditult kõik liikmesriigid võtaksid ühisraha kasutusele, muutuks jaefinantsteenuste ühtne turg tõhusamaks ja sidusamaks;
30. märgib, et selles valdkonnas tuleb tõenäoliselt tugevdada ELi tasandi andmete kogumise ja analüüsimise suutlikkust; märgib, et mõnele rohelise raamatu kõige paljutõotavamale ideele tuleb rajada laiaulatuslik ja adekvaatne empiiriline vundament, enne kui on võimalik liikuda edasi seadusandliku protsessi juurde; rõhutab, et sellise empiirilise töö tegemiseks kasutatavad meetodid ja eeldused tuleks avaldada ning täielikult tuleks ära kasutada Euroopa Pangandusjärelevalve määruses ette nähtud Euroopa järelevalveasutuse järelevalvetöö tulemusi, et teha kindlaks eelised ja ohud, mis eri uuendustega kaasnevad, ja õiguslikud meetmed, mida nende vahel tasakaalu saavutamiseks on vaja;
31. kutsub komisjoni üles otsima ebasobivate finantstoodete ja -teenuste müügi probleemile lahendusi; palub komisjonil eelkõige jälgida hoolikalt finantsinstrumentide turgude teise direktiivi kohaste uute eeskirjade rakendamist, millega keelatakse sõltumatutele finantsnõustajatele vahendustasu maksmine ja piiratakse selle maksmist mittesõltumatutele nõustajatele, ning tegema jälgimistulemuste põhjal järeldused selle kohta, kas neid piiranguid tuleks karmistada;

Lühikese tähtajaga prioriteedid

32. rõhutab, et ELi ja riigisiseste finants- ja tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamist tuleks tugevdada ning jaefinantsteenuste ühtne turg vajab kõrgel tasemel tarbijakaitsealaseid õigusakte ning nende täitmise järjepidevat ja hoolikat tagamist kõigis liikmesriikides; märgib samas, et jaefinantsteenuseid puudutavate õigusaktide

maht on viimastel aastatel suurenenud, sest on soovitud parandada järelevalve stabiilsust, tugevdada tarbijakaitset ja taastada sektoris usaldus; rõhutab, et Euroopa järelevalveasutused peaksid tõhustama oma tegevust tarbijate ja jaeinvestorite kaitsega seotud küsimustes ja et mitmes liikmesriigis peaksid vastutavad ametiasutused hakkama kõnealuses valdkonnas aktiivsemalt ja pädevamalt tööle; kutsub liikmesriikide järelevalveasutusi üles vahetama häid tavasid, tagamaks, et jaefinantsteenuseid puudutavaid õigusakte kohaldatakse viisil, mis kaitseb ausat konkurentsi ja tagab samas tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise;

33. palub komisjonil pöörata menetluses, mis on seotud Euroopa järelevalveasutuste rahastamise ja juhtimise vallas kavandatava valge raamatuga, eritähelepanu selle tagamisele, et asutustele antakse rahastamismudelid ja volitused, mida neil on vaja, et täita jaefinantsteenuste turul aktiivsemat ja tarbijatele orienteeritud rolli, tagades samal ajal finantsstabiilsuse;
34. tunneb heameelt komisjoni tegevuse üle selle nimel, et innustada säästvate ja keskkonnasõbralike investeeringute rahastamist, ning nõuab tungivalt, et komisjon võtaks varasemate konsultatsioonide põhjal ning Euroopa Parlamenti igati kaasates Pariisi kokkuleppe rakendamise raames kapitaliturgude liidu kasutamisel ennetavama rolli, et toetada säästvate vastutustundlike investeeringute suurenevat turgu säästvate investeeringute soodustamise kaudu, andes börsil noteeritud ettevõtteid ja finantsvahendajaid puudutavate kriteeriumide abil tõhusat ja ühtlustatud keskkonnaalast, sotsiaalset ja äriühingu üldjuhtimisega seotud teavet ning võttes neid kriteeriumeid asjakohaselt arvesse investeeringute juhtimise süsteemides ja avalikustamisstandardites, toetudes samasugustele sätetele, mida Euroopa Parlament tulemuslikult edendas tööandjapensioni kogumisasutuste direktiivi hiljutisel läbivaatamisel; nõuab peale selle tungivalt, et komisjon edendaks keskkonnaalaseid, sotsiaalseid ja äriühingu üldjuhtimisega seotud reitinguteenuseid ja roheliste võlakirjade turu ühtset raamistikku, toetudes komisjoni uuringule ja G20 keskkonnahoidliku rahastamise uurimisrühma tööle;
35. kutsub komisjoni üles tõhustama tööd Euroopa jaefinantsteenuste turul asukoha alusel toimuva diskrimineerimise vastu ja vajaduse korral täiendama kavandatud üldettepanekuid põhjendamatu geoblokeerimise lõpetamiseks täiendavate seadusandlike algatustega, mis on mõeldud just finantssektorile, arvestades seejuures seda, et teatavate toodete ja teenuste hind sõltub eri (õiguslikest või geograafilistest) teguritest, mis on liikmesriigiti erinevad;
36. nõuab tungivalt, et komisjon looks muu hulgas maksekontode direktiivi struktuuri ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kindlustussektori analüüsi põhjal läbimõeldud ja kergesti kasutatava ELi võrdlusportaali, mis hõlmab enamikku või kõiki jaefinantsteenuste turu osasid; rõhutab, et võrdlusvahendid peavad olema täpsed ja tarbijate seisukohast olulised ning need peavad keskenduma mitte üksnes toodete hinnale, vaid ka nende kvaliteedile, unustamata seejuures, et võrrelda saab ainult sarnaseid tooteid;
37. kutsub komisjoni muu hulgas maksekontode direktiivile viidates üles tegema kindlaks eeskirjad, tavad ja ühekordsed meetmed, mida kohaldatakse riigisisese ja piiriülese teenuseosutaja vahetamise suhtes kõigis Euroopa jaefinantsteenuste turu osades, ning esitama sidusa ja laiahaardelise strateegia tarbijate jaoks kogu ELis teenuseosutaja piiriülese vahetamise lihtsamaks tegemiseks;

38. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tugevdaksid neid vaidluste kohtuvälise lahendamise struktuure, mis on seotud jaefinantsteenuste turuga, tagades, et vaidluste kohtuvälise lahendamise tegelevad asutused oleksid täiesti sõltumatud ning et need asutused hõlmaksid kõiki turul tegutsejaid, ja võttes meetmeid, millega tagada, et FIN-NETi finantsvaidluste lahendamise võrgustik oleks tulemuslikum ja tarbijatele tuttav; nõuab ühtlasi tungivalt, et komisjon uuriks seoses sellega, et kollektiivset õiguskaitset käsitleva soovitusel rakendamist on kavas hinnata, kuidas oleks võimalik kehtestada kollektiivse õiguskaitse Euroopa süsteem;
39. palub komisjonil lähemalt uurida segadusseajavaid ja mõnikord ka eksitavaid tavasid, millega tarbijad kokku puutuvad, kui nad teevad kaardimakseid ja võtavad sularahaautomaadist raha välja, millega kaasneb vääringu konverteerimine, ja esitada siduv lahendus, tänu millele oleks tarbijatel ka tegelikkuses võimalik olukorda täiel määral mõista ja kontrollida, ja seda ka digitaalse turuga seotud maksete puhul;
40. tuletab komisjonile meelde, et kui kaardiomanik kolib mõnda teise liikmesriiki, on finantseerimisasutustel endiselt kombeks maksekaardid tühistada, ning nõuab, et sellega seoses võetaks midagi ette ja muu hulgas hoiatataks liikmesriikide asutusi;
41. kutsub komisjoni üles soodustama digitaalse identimise tehnoloogiate vastastikust tunnustamist ja koostalitlusvõimet, vähendamata olemasolevate süsteemide ohutustaset ja nende suutlikkust täita ELi rahapesuvastase raamistiku nõudeid; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid looksid – mis peaks olema täiesti teostatav – üldise keskkonna, mis hõlmab tarbijate identimiseks kooskõlas isikuandmete kaitse põhimõtetega ühelt poolt tõhusaid turvanõudeid ning teiselt poolt õiglasi ja lihtsaid menetlusi, tehes selleks hoolikalt tööd e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste (eIDAS) määruse ja uute rahapesuvastaste õigusaktide rakendamise alal; ühtlasi kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema kindlaks ja kõrvaldama regulatiivsed tõkked, mis takistavad finantsteenuste puhul e-allkirja süsteemide kasutamist, ning hõlbustama kogu ELi hõlmavat piiriülest digitaalset sotsialiseerimist (*digital onboarding*);
42. juhib tähelepanu asjaolule, et hajusandmebaasi tehnoloogia võimalik ümberkujundav mõju muudab vajalikuks regulatiivse suutlikkuse suurendamise, et juba varakult tuvastada potentsiaalseid süsteemseid riske ja probleeme seoses tarbijakaitsega; palub komisjonil seetõttu luua horisontaalse rakkerühma, et riske hoolikalt jälgida ning aidata need õigeaegselt lahendada;
43. palub komisjonil koostada tihedas koostöös liikmesriikidega kava kooskõlastatud riiklike „ühe akna süsteemide“ võrgustiku loomiseks vastavalt ühtsetele kontaktpunktidele, mis aitaks jaefinantsettevõtjaid, kes soovivad paremini ära kasutada piiriüleseid ettevõtlusvõimalusi;
44. rõhutab vajadust julgustada jaefinantsteenuste osutajaid rahastama innovatsiooni ja keskkonnaga seostuvaid projekte; juhib tähelepanu võimalusele kaaluda VKEde toetuskoefitsiendiga sarnase lähenemisviisi kasutamist;
45. kutsub komisjoni üles võtma järelmeetmeid Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ettepanekule tööandjapensionide kogumisasutuste riskihindamise ja läbipaistvuse ühtse raamistiku kohta, et edendada usaldusväärset teise samba süsteemi kogu liidus ja süsteemide võrreldavust ning et

suurendada reguleerivate asutuste, järelevalveasutuste ja ka tarbijate endi arusaamist selle kohta, millised on eelised ja ohud tarbijate jaoks;

46. kutsub komisjoni üles uurima uusi lähenemisviise, mis võiksid pakkuda ettevõtetele suuremat regulatiivset paindlikkust katsetamiseks ja innovatsiooniks, tagades samal ajal kõrgel tasemel tarbijakaitse ja ohutuse;
47. palub komisjonil esitada ettepaneku ELi säästukonto loomise kohta, et käivitada pikaajalised finantseeringud ja toetada keskkonnasõbralikkusele üleminekut Euroopas;
48. nõuab tungivalt, et komisjon selgitaks üldise huvi sätete kasutamist, kuna praegu on liikmesriikidel võimalik neid kaudselt kasutada selleks, et takistada uutel toodetel oma turgudele siseneda, ning annaks Euroopa järelevalveasutustele volitused tegutseda vahendajana liikmesriikide vahel, kui tekivad vastakad tõlgendused nende sätete kasutamise osas;

Pikaaegsed kaalutlused

49. palub komisjonil lähemalt uurida finantsteenuste piiriülese osutamise olemasolevate tõkete kaotamise teostatavust, asjakohasust, eeliseid ja maksumust, tagades nii siseriikliku ja piiriülese ülekantavuse mitmesugustes jaefinantsteenuste turu osades (nt seoses erapensioni- ja kindlustustoodetega);
50. rõhutab asjaolu, et hüpoteekkrediidi direktiiv on praegu liikmesriikides ülevõtmisel või rakendamisel; julgustab komisjoni tähelepanelikult jälgima direktiivi ülevõtmist ja rakendamist ning analüüsima selle õigusakti mõju jaefinantsteenuste turule; märgib, et tugevama hüpoteeklaenu ja tarbijakrediidi ühtse turu loomist takistavad endiselt märkimisväärsed tõkked; julgustab seetõttu komisjoni edasi liikuma, tagades samal ajal finantsstabiilsuse, tasakaalustades eraelu puutumatuse ja tarbijakaitsega seotud mureküsimumsi parandatud piiriülese juurdepääsuga paremini kooskõlastatud krediidiandmebaasidele ning kindlustades, et ei korduks krediidiga seotud intsidendid, mille korral tarbijad on jäetud põhjendamatult avatuks valuutariskile;
51. palub komisjonil koos liikmesriikidega ühiselt analüüsida jaefinantsteenuseid puudutavate ELi õigusaktide rakendamist ja mõju; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles uurima põhjalikult õiguslikke tõkkeid ja muid allesjäänud takistusi piiriülesele tegevusele ja ELi jaefinantsteenuste turu elluviimisele; rõhutab, et sellises analüüsis tuleb arvesse võtta VKEde eripärasid;
52. palub komisjonil analüüsida, millised andmed on vajalikud, et võimaldada laenuandjail hinnata oma klientide krediidivõimelisust, ning esitada selle analüüsi põhjal ettepanekud selle hindamisprotsessi reguleerimiseks; palub komisjonil uurida lähemalt krediidiinfobüroode praegust praktikat seoses tarbijaandmete kogumise, töötlemise ja turustamisega, eesmärgiga tagada, et see oleks asjakohane ning ei kahjustaks tarbijate õigusi; palub komisjonil kaaluda vajadusel meetmete võtmist selles valdkonnas;
53. palub liikmesriikidel tagada, et jaefinantsteenustega seotud digitaalne kommunikatsioon ja müük oleksid kättesaadavad sellistes vormides, mida saavad kasutada ka puudega inimesed, sealhulgas veebisaitide ja allalaaditavate failivormingute kaudu; toetab kõigi jaefinantsteenuste täielikku lisamist toodete ja

teenuste juurdepääsetavusnõudeid käsitleva direktiivi (Euroopa juurdepääsetavuse akt) kohaldamisalasse;

54. väljendab heameelt tehtava töö üle rendiautoteenuste hinnastamise, sealhulgas lisakindlustuste müügi ja muude tasude suurema läbipaistvuse saavutamiseks; rõhutab, et kõik renditud sõidukiga seotud tasud või maksud, olenemata sellest, kas need on kohustuslikud või vabatahtlikud, peavad olema tarbijale nähtavad rendiettevõtja või võrdlusveebilehel selgelt ja esile tõstetult; tuletab komisjonile meelde vajadust jõustada ebaausate kaubandustavade direktiiv ja väljendab heameelt uute rakendussuuniste hiljutise vastuvõtmise üle tehnoloogiliste muutuste kontekstis;
55. tuletab meelde tööd, mis on tehtud seoses reitinguagentuuride määrusega; palub komisjonil hinnata, millist mõju avaldavad niisugused õigusaktid jaetoodete tarbijatele müüdavatele toodetele;

o
o o

56. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.